

מספנות לפרעה, מתעטר בעטרין תקיפין,
בעטרי אורייתא, בעטרי פקודי אורייתא
דמלפא. וחקם, דזכי בה בהאי חכמה. וחקם,
דהוא חפים יתיר מפלא לעיינא בפולחנא
דמאריה, בגין למזפי בה, ולאעלא בה. הדא
הוא דכתיב, ומלט הוא את העיר בחכמתו.
ומלט: כמו (שמואל א כ) אמלטה נא ואראה את
אחי, (בראשית יט) אמלטה נא שמה. אוף הכא
ומלט הוא את העיר בחכמתו.

ערי מספנות לפרעה. מתעטר
בעטרות חזקות, בעטרות
התורה, בעטרות של מצוות
תורת המלך. וחקם, שזוכה בה
בחכמה הזאת. וחקם, שהוא יותר
חקם מפלם לעין בעבודת רבונו
כדי לזכות בה ולהכנס אליה. זהו
שכתוב ומלט הוא את העיר
בחכמתו. ומלט, כמו (שמואל א-כ) כ
אמלטה נא ואראה את אחי,
אמלטה נא שמה. אף כאן, ומלט
הוא את העיר בחכמתו.

ואדם לא זכר את האיש המספן ההוא, ואדם
לא זכר, למעבד פקודי אורייתא,
לאשתדלא באורייתא, כההוא גבר מספנא
דאתחבר בכלא, (דף ט"ט ע"א) בגין למזפי בה.
(קהלת ט) ואמרתי אני טובה חכמה מגבורה. דהא
בההוא עלמא, לא יהבין רשו למיעל, בר הגי
זכאי קשוט, הגי דמשתדלי בה באורייתא
יומא ולילי, ומתעטרי בפקודי אורייתא בהאי
עלמא, למיעל בהו לעלמא דאתי.

ואדם לא זכר את האיש המספן
ההוא. ואדם לא זכר, לעשות
מצוות התורה, להשתדל בתורה
כאותו איש עני שהתחבר בכל
כדי לזכות בה. (קהלת ט) ואמרתי
אני טובה חכמה מגבורה. שהרי
כאותו עולם לא נותנים רשות
להכנס, פרט לאותם צדיקי אמת,
אלו שמשתדלים בתורה ימים
ולילות, ומתעטרים במצוות
התורה בעולם הזה להכנס בהם
לעולם הבא.

וחכמת המספן בזויה ודבריו אינם נשמעים.
דהא בני נשא לא מסתכלין ביה, ולא
בעאן לאתחברא ביה, ולאצית למלוי. דתנא,
פל מאן דאצית למלוי דאורייתא, זכאה הוא
בהאי עלמא, וכאלו קביל תורה מסיני. ואפילו
מפל בר נש נמי בעי למשמע מלוי דאורייתא.
ומאן דארכין אודניה לקבליה, יהיב יקרא
למלפא קדישא, ויהיב יקרא לאורייתא. עליה
כתיב, (דברים כז) היום הזה נהיית לעם ליי'
אלהיך.

וחכמת המספן בזויה ודבריו
אינם נשמעים. שהרי בני אדם
אינם מסתכלים עליו, ולא רוצים
להתחבר עמו ולהקשיב לדבריו.
שלמדנו, כל מי שמקשיב לדברי
התורה, אשריו בעולם הזה,
וכאלו קבל תורה מסיני. ואפלו
מפל אדם גם כן צריך לשמע
דברי תורה. ומי שמרפין אזניו
כנגדו, נותן כבוד למלך הקדוש
ונותן כבוד לתורה. עליו כתוב,
היום הזה נהיית לעם לה' אלהיך.
למדנו, יום אחד היו הולכים
החברים עם רבי שמעון. אמר
רבי שמעון, ראיתי שהעמים
הללו פלם עליונים, וישראל
תחתונים מפלם. מה הטעם?
משום שהמלך שלח ממנו את

האנא, יומא חד הו' אזלי חברייה עמיה דרבי
שמעון, אמר רבי שמעון, חמינא אלין
עמין פלהו עלאי, וישראל תתאי מפלהו, מאי
טעמא. בגין דמלפא אשדר מטרונייתא מינה,

ואעיל אמהו באתרהא (פלומר שפחה). כמה דאת אמר, (משלי ל) תחת שלש רגזה